

Huyền thoại về Lôì Hồ - “Nổ” với “chẳng nổ”

Lời Tác giả: Kính thưa quý vị: Bài viết với mục đích “Viết để mà vui”. Mọi sự việc được đề cập cũng có thể “thật” và cũng là “không thật”. Nếu ai muốn quan tâm thì xin mời đọc - đọc để mà chơi. Rất cảm ơn.

NGD

Lôì Hồ có từ đâu?

Lôì Hồ là biệt danh được ám chỉ một đơn vị Biệt kích (BK) – đơn vị với những Toán, đơn vị nhỏ hoạt động ở núi rừng, cả những vùng đồng bằng, sông nước, biển cả... Một đơn vị QĐ [Quân đội] hoạt động khá đặc biệt có từ lâu - Từ khi mà bọn CS miền Bắc (VN) với tham vọng CS hóa toàn thế giới, theo lệnh Nga (LX), Tàu ngầm ngầm đưa quân đánh phá miền Nam VNCH.

Ngày trước thì BKLH thường không đeo cấp bậc, không có số quân. Vì ta thường trang bị như địch (VC). Mặc đồ giống địch, trang bị vũ khí như địch – nói chung là “địch hóa” để vào đất địch. Nhiệm vụ không cần diệt địch, mà chủ yếu thu thập đem về tin tức địch...

Ngày xưa, bên Tàu, thời Chiến quốc, chỉ có một Kinh Kha can đảm, liều thân vượt sông Dịch qua đất Tần để hành thích Tần thủy Hoàng bạo chúa hầu mưu cầu việc nước cho Triệu quốc. Thì nay, không phải là một Kinh Kha, mà là hàng trăm, hàng ngàn “Kinh Kha”, vượt bờ Bến Hải, vượt biên giới Việt, Miên, Lào, vượt trùng khơi biển cả để vào đất địch. Nhiệm vụ cũng không hề kém nguy hiểm, liều mình như Kinh Kha. Đó là các chiến binh BKLH [Biệt Kích Lôì Hồ].

Một đơn vị hoạt động âm thầm không để ai biết. Những BK lặng lẽ giữa núi rừng chẳng ai hay. Chết và sống cũng khó mà biết rõ. Người ta thường gọi họ là những “chiến sĩ vô danh”. Vô danh mà có lắm tên, nhiều cách gọi: Địch qua bao lần khiếp đảm vì tính cách xâm nhập “xuất quỷ nhập thần” thì cho là “bóng ma biên giới”. Thấy thoát ần, thoát hiện nhanh nhẹn giữa núi rừng, thì gọi là “sói rừng”. Hoặc khi thấy bơi lặn như rái ở biển, ở sông thì cho là: “rái cá”, “rái biển”. Địch đang giữa nơi yên lặng - ở trại, ở chôn dưng quân, mà bỗng xuất hiện một vài nhân dạng: mặt mày bôi vẽ vằn vện, rần ri như ma, như quỷ, thì cho là bọn “ma cà rồng”, quỷ ma xuất hiện... Những lần mà đã làm địch thất điên bát đảo, phải thật sự kinh hồn, khiếp đảm. Đó cũng không ai hơn là BKLH.

Hình ảnh của một món quà bất hủ. Chàng “Kinh Kha” một lần ra đi làm nhiệm vụ, chia tay lần cuối và mền tặng người yêu. Nàng về nhà trân quý cất giữ. Anh bảo rằng: sau ba tháng mà không tin tức, không thấy anh về thì hãy mở ra xem. Ba tháng mười ngày vẫn bật tin anh, nàng lo lắng mở ra từ chiếc hộp đựng quà được gói niêm khá kỹ. Thì mới hay “kỳ vật” cho em là một “chiếc quan tài” quá nhỏ, quá xinh. Và quá là... đau đớn. Không một mảnh giấy, không một lá thư, không một lời trần trối. Hình ảnh chiếc quan tài là bóng dáng người yêu. Cũng từ đó, toán xâm nhập LH có thêm danh hiệu “chiếc quan tài”.

Thật sự BKLH, anh là ai?

Anh là bóng dáng của những tên lính về thị trấn, về làng, về thị tứ, trên các nẻo phố phường: Những anh lính “bô trai”, “phóng đấng”... mà quái lạ: Ăn diện chẳng giống ai. Áo quần xộc xệch, tóc tai dài xọc, đi đứng nghênh ngang bất cần đời, và vào quán nhậu thì... xả láng. Quân cảnh chề. Cảnh sát né. Người ta vừa thích thú, vừa ái ngại. Quân binh gì... thật ra... chẳng giống ai? người ta kháo nhau và gán cho một biệt danh là “Lôi Hồ”. Lôi hồ, hoặc là “Hồ lôi” thì cũng vậy, vì họ là những người lính... “người rừng”?

Lôi Hồ được hiểu và gọi theo từ: “*Sấm chớp và Cọp*”. Tiếng Mỹ được đặt là: “*Thunder Tiger*” - *Cọp Sấm* – Xin hiểu cho là Cọp và Sấm sét. Vì trên phù hiệu đơn vị (cũng ít được mang gắn) là hình ảnh núi rừng dưới một bầu trời có lần sấm sét (Lôi), và nhảy lên là hình đầu Cọp (Hồ).

Cọp nhảy núi rừng, giữa khi sấm sét. Đó là phù hiệu chính thức của BKLH. Tên gọi chính thức của đơn vị Sở Liên lạc/Nha kỹ Thuật/Bộ TTM [Tổng Tham Mưu]. Lôi là sấm sét. Hồ là Cọp. Đơn giản chỉ thế thôi. Nhưng mà nói là “tên gọi” từ lúc nào và do đâu thì xin hẹn để chờ tra cứu. Vì là bí mật QP [Quốc Phòng], đến giờ chưa giải mã?

Một anh bạn chiến hữu, trong một lần được phỏng vấn trên một đài truyền hình, trong chương trình “Tiếng hát hậu phương”. Anh được phỏng vấn chủ yếu để nói về Lôi Hồ. Chương trình phỏng vấn ngắn ngủi chỉ có hơn 30 phút, chắc chắn không có thời giờ là bao để cho anh có dịp trình bày về BK “Lôi Hồ”.

Đơn vị LH (nhất là hoạt động BKLH). Thời gian của gần hai thập niên (từ 1955 – 56 cho đến sau này, từ khi Mỹ rút: 1974 – 75). Có thể có trên 1001 chuyện đáng kể về hoạt động BKLH. Một đơn vị thâm lặng. Những hoạt động quá là lén lút, bí mật. Trong tầm tối, trong rừng sâu, đồng ruộng, sông hồ, biển cả... khắp chốn, khắp nơi. Một toán hoạt động đã nói là “chẳng giống ai”, thì quả là “đa dạng” và có biết bao nhiêu là tình huống. Muốn biết, muốn phỏng vấn, phải phỏng vấn cả ngàn người. Và cũng phải phỏng vấn đủ mọi thành phần: Từ cấp chỉ huy ngồi tại TOC (trung tâm điều hành HQ [Hành Quân]). Từ MACV – MACV-SOG (Mỹ). Từ TT. Từ Bộ QP, Bộ TTM (VNCH)... cho đến mấy anh

linh BK đi vào vùng địch, sát cạnh cận kề với địch quân. Hàng ngàn chuyện, hàng vạn điều – mà chỉ có riêng ai làm, người đó biết (và đó là chuyện thật về BKLH) – Toàn là những gì khác lạ, chẳng theo kiểu cách, quy tắc. Chẳng của ai là giống của ai. Phỏng vấn hết, thì may ra mới thấu đáo, hiểu được, và nói được phần nào là BKLH.

Trả lời phỏng vấn, một anh bạn có thể “nổ” (nói ngoa, thổi phồng...?). Nhưng cũng có thể “không nổ” (nói thật – nói theo sự hiểu biết của mình, nhưng mà rất có thể là... còn quá nhiều hạn chế?). Để rồi đi đến “hệ lụy” là có kẻ khen, người chê. Không hết lời bàn tán. Khá là nhức nhối!...

Thôi thì kính xin: Mọi sự do Thiên. Hãy nên chờ đợi mà hỏi ông “Thiên Lôì”, may ra thì có thể yên bề mọi chuyện.

Tháng 8/15 - Viết mà chơi
Ng. Dân.